

Puchar Dunajca 1963-2018

Puchar Dunajca im. Prof. Bronisława Romaniszyna

Zawody muchowe o najdłuższej tradycji. Pierwsze odbyły się prawdopodobnie w 1963 roku, ale do tej pory nie udało mi się znaleźć potwierdzenia tej informacji. Na podstawie innych źródeł prawdopodobnie pierwszy Puchar Dunajca odbył się jednak w 1962 roku. Z inicjatywy Eugeniusza Lewickiego zarządy kół Zakopane i Nowy Targ zorganizowały pierwsze w historii zawody muchowe. Do 1987 roku zawody te rozgrywano tradycyjnie jako zawody pstręgowo-lipieniowe na tzw. „górnym Dunajcu, czyli na odcinku powyżej obecnej zapory w Sromowcach. Same zaś zawody na początku, przez kilka edycji były dwubojem spinningowo-muchowym, a przez kilka następnych nieoficjalnymi mistrzostwami Polski w dyscyplinie muchowej. Wielu wędkarzy muchowych zwycięstwa w „Romaniszynie” ceniło bardziej niż zdobycie tytułu Mistrza Polski. Patron zawodów profesor Bronisław Romaniszyn był niezwykle barwną postacią. Urodził się 21 lipca 1880 roku w Baligródzie koło Leska, zmarł 19 stycznia 1963 roku w Krakowie. Piewak operowy i koncertowy (studia w Wiedniu i Paryżu), pedagog (prof. Państw. Konserwatorium Muzycznego w Katowicach 1929-39 i Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Krakowie od 1945), wybitny działacz ochrony przyrody, taternik, łowca. Był zapalonym wędkarzem i zarazem starał się o ochronę ryb w rzekach górskich. Z tej dziedziny ogłosił m.in. „Rybołówstwo sportowe” („Wierchy” 5, 1927), „Zagrożenie łosia” (tamże 1928), „Sport wędkarski a ochrona przyrody” („Prz. Rybacki” 9, 1936, nr 3 i odb.). Prof. B. Romaniszyn był długoletnim prezesem Krajowego Towarzystwa Rybackiego w Krakowie. Przewidywał, że przegrodzenie Dunajca zaporami w Rożnowie i Czorsztynie skutkować będzie zniknięciem troci w Dunajcu (o Włodawku jeszcze wówczas nikt nie wiedział). To m.in. dzięki jego inicjatywie powstał w opuszczonej ośrodek zarybieniowy (ciężko istniejący i działający!). W 1914-28 był w wojsku, m.in. w Legionach Polskich. Po I wojnie został członkiem polsko-czechosłowackiej komisji wyznaczającej granic państwów w Tatrach i na Podtatrzu. W 1907 został członkiem Sekcji Turystycznej Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego; w tymże roku uczestniczył w pierwszym zwiedzaniu Jaskini Juhaskiej w Giewoncie. W okresie międzywojennym był przez kilka lat członkiem jej zarządu, a potem jej komisji rewizyjnej. Ogłosił wspomnienie „Cztery dni w Tatrach” („Tyg. Zakop.” 1903, numery 9-15). Był w latach 1925-38 jednym z najbardziej aktywnych działaczy Asocjacji Słowiańskich Towarzystw Turystycznych. Od początku istnienia Sekcji Ochrony Tatr Towarzystwa Tatrzańskiego (1912) był jej członkiem, a w latach międzywojennych należał do czołowych działaczy na polu ochrony przyrody w Polsce i miał duże zasługi w akcji o stworzenie Tatrzańskiego Parku Narodowego. W 1945 został członkiem Państwowej Rady Ochrony Przyrody. Był wielkim miłośnikiem i znawcą góralszczyzny podhalańskiej, zwłaszcza jej muzyki i gwary; sam był mistrzem opowiadał i gwar i występował w takiej roli w radio. Pisywał też na tematy muzyczne, związane z Podhalem i Tatrami, np. w rozprawie „Góry w twórczości muzycznej” („Wierchy” 10, 1932). W 1946 nadano mu członkostwo honorowe Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Był także członkiem honorowym Polskiego Związku Wędkarskiego. Do tej pory udało mi się zgromadzić materiały na temat około połowy z rozegranych edycji tych zawodów. Najstarsze wyniki, które udało mi się zdobyć pochodzą z 1982 roku. Poszukuję brakujących danych w celu uzupełnienia historii tych zawodów. W moim archiwum brakuje mi jeszcze wyników lub relacji z Pucharu Dunajca za lata: 1963-1981, 1983, 1990. Proszę o pomoc w ich uzupełnieniu.

Poniżej w załączniku przedstawiam zestawienie wybranych informacji dotyczących rozegranych do tej pory edycji Pucharu Dunajca z lat 1982-2018 (wolne miejsca oznaczają brak wyników z tych zawodów).

19 grudnia 2018, 20:44